

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"ח 16-03-21709 ויזמן נ' משטרת ימ"ר חוף

בפני כבוד השופט אבי לוי

העורר

משה ויזמן ת.ז. XXXXXXXXXX

נגד

משטרת ימ"ר חוף

המשיבה

החלטה

1

2

כללי

3

4

5

זוהי החלטה בעררו של מר משה ויזמן (להלן: העורר) על החלטת כבוד השופט יעקב בכר מבית-משפט השלום בעכו, שבמסגרתה **דחה את בקשת העורר להחזרת תפוס**. ההחלטה התייחסה אל **כונן קשיח**, אשר נתפס ע"י משטרת ישראל (להלן - המשיבה) בביתו של העורר, ביום 31 בינוי 2016.

6

7

8

9

השופט קמא דחה את בקשת העורר "בכל הנוגע לדיסק הקשיח אשר בו תיעוד מבצעי העבירה שבוצעה לכאורה" והורה בתחילה על השבת כונן קשיח אחר, אשר לפי הנתען, הוחרם גם כן מביתו של העורר. בהמשך, משהוברר שלמעשה, הוחרם כונן אחד בלבד (המחולק לשני מדורים) תיקן השופט המלומד את החלטתו וציין, כי היא מתייחסת לכונן היחיד שהוחרם בידי כוחות המשטרה.

10

הנסיבות האופפות את הבקשה

11

12

אין חולק על הנסיבות, המהוות בסיס לבקשה שהוגשה בידי העורר לבית-משפט השלום. הללו יובאו להלן בקצרה:

13

14

15

16

ביום 31 בינוי 2016 אירע פיצוץ של רכב בסמוך לביתו של העורר. בעקבות הפיצוץ, הגיעו בלשי משטרה לביתו של העורר ותפסו **מחשב, אשר בתוכו נאגר המידע, הנקלט בעדשות מצלמות אבטחה, המותקנות מסביב לביתו של העורר**. אין חולק על כך, שבמסגרת המצלמות האמורות **יכול** שנקלט מידע, העשוי לסייע בפיענוח זהותם של מבצעי הפיצוץ הנזכר לעיל.

17

18

19

20

ביום 10 בפבר' 2016 הגיע העורר למשרדי הימ"ר וקיבל לידי את המחשב, אשר הוחרם ממנו, כאמור לעיל. מהמחשב פורק כונן קשיח, שהיה מותקן עליו, ואשר הכיל מידע שאוחסן בו (תוכנות, מסמכים וקבצי מידע). המידע האמור כלל, בין השאר, קבצים, אשר בהם נאגרו צילומי מצלמות האבטחה הנ"ל.

21

22

23

אין חולק על כך, שהכונן בו מדובר הוא יקר-ערך והוא רכושו הפרטי של העורר. העורר דרש מהמשטרה להסתפק בביצוע פעולה שעניינה העתקת התוכן המצוי על-גבי הכונן האמור ולהחזירו לרשותו, כמקובל בראיות מחשב. דא עקא, שלבקשה זו לא נענתה המשטרה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"ח 16-03-21709 ויזמן נ' משטרת ימ"ר חוף

1 לפיכך, ומכוח סעיף 32א(ד) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, ערר
2 בא-כוחו לפני בית-משפט השלום ועתר לקבל "העתק מחומר המחשב" וכן מכוח סעיף 34 עתר לקבל
3 לידיו את כונן המחשב, גופו אשר נתפס, כמפורט לעיל.

4 **החלטת בית-משפט השלום**

5 כבוד השופט בכר, אשר דן בבקשות העורר להחזרת התפוס ולמצער להעתקת המידע, האגור בו עמד
6 על הצורך לאזן בין הפגיעה בזכות הקניין, הגלומה בתפיסת קניינו הפרטי של אדם, אשר עשוי לשמש
7 כראיה במשפט, לבין האינטרס הציבורי המחייב לאפשר למשטרה למצות חקירתה, תוך הימנעות
8 ממהלך העלול לשבש את הליכי החקירה או "להביא לידי ביצוע עבירה".

9 השופט המלומד עמד על כך, שהכונן הקשיח מכיל "ראיות אשר מתעדות את העבירה לכאורה ועשויות
10 לשמש כראיה בבוא היום כנגד מבצעה".

11 לפיכך, שאל את עצמו השופט המלומד אם ניתן למסור לעורר העתק החומרים שבדיסק הקשיח. לנוכח
12 "חומר הראיות ומורכבותו", השתכנע השופט המלומד, שהחזרת החומר או מסירת העתק הימנו
13 "עלולים להביא לשיבוש הליכי חקירה וביצוע עבירה (סעיף 32א(ב) לפקודה) ויותר מכך, לגרום
14 לסיכונם של חיי רבים ובהם אזרחים תמימים אשר עלולים להיפגע על לא עוול בכפם". לכך, לא היה
15 בית-המשפט מוכן לתת את ידו. עוצמתה של זכות הקניין הפרטי לא נעלמה מעיניו של השופט
16 המלומד; דא עקא, לדעתו, ראוי שזו תיסוג מקום בו הגשמת תכלית ההליך הפלילי חזקה יותר וגוברת.

17 השופט המלומד הדגיש שמסקנה זו מתחזקת עוד יותר מקום בו "לנגד עינינו עומדים הימנעות
18 משיבוש הליכי חקירה וביצוע עבירה וכאמור האינטרס הציבורי של שלום הציבור וההגנה על בטחונו".
19 לפיכך, כאמור, נדחתה בקשת העורר.

20 **נימוקי הערר**

21 סנגורו המלומד של העורר, עו"ד קלנטריה לא השלים עם החלטת השופט המלומד קמא וערר עליה
22 לפניי, בחוזרו על טיעוניו בפני הערכאה הראשונה. הסנגור שב והדגיש את הערך הכלכלי והתפעולי,
23 הטמון באותו כונן קשיח, הן בכל הנוגע לאפשרות להפעיל ולהקליט את מצלמות האבטחה, הן
24 לפעילותו התקינה של המחשב הביתי. יותר מאלה, הדגיש את רצונו לקבל את 'תיעוד האירוע' לצורך
25 הישמרות והתגוננות שלו ושל בני-משפחתו מאירועים דומים".

26 לפי טענתו, אין חשש לשיבוש הליכי חקירה או לביצוע עבירה טמון בהחזרת הכונן או במסירת העתק
27 הימנו לעורר. לפי הנטען, קביעת בית-המשפט בעניין זה איננה אלא קביעה "שרירותית, ללא בסיס
28 ראייתי ולא מנומקת כלל, במיוחד בשים לב לכך כי העורר הינו קרבן האירוע ולא קשור כהוא זה
29 לביצועו".

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"ח 16-03-21709 ויזמן נ' משטרת ימ"ר חוף

1 בא-כוח העורר ציין, כי חלף זמן משמעותי מאז קרות האירוע, איש לא נעצר במסגרת החקירה, קל
2 וחומר שלא הוגש כתב-אישום בגינו; לפיכך, אין חשש שהעורר יזהה את מבצעי העבירות באמצעות
3 החומר שבכונן ולפיכך, ודאי שאין חשש שהוא יגרום לשיבוש החקירה או יסכן חפים מפשע.
4 הוסיף ב"כ העורר וטען, אילו ניתן היה לזהות את מבצעי-המעשה מתוך צפייה בסרט, חזקה על
5 המשטרה, שהיתה פועלת למעצרים ולמיצוי הדין עימם. בא-כוח העורר תמה על החשש שצוין על ידי
6 בית המשפט קמא, לפיו, העורר, קרבן העבירה בעצמו יסכן במעשיו אזרחים תמימים. בא כוח העורר
7 ציין כי לכך אין כל יסוד. הוא טען, כי הוא מניח שבית-המשפט קמא הלך שולל אחרי המשטרה, אשר
8 השמיעה טיעונים נבובים וריקים מתוכן שיש בהם כדי להשחיר את דמותו של העורר ואת פניו על
9 בסיס ספקולטיבי בלבד. ב"כ העורר טען גם, שאין לזלזל במשקל השיקול שעניינו זכותו של העורר
10 ושל בני-משפחתו כאזרחים תמימים וקרבות בלא עוול בכפם להישמר ולנקוט אמצעי זהירות מפני
11 התרחשות אירועים דומים. הוא שב והדגיש את הפגיעה בקניינו של העורר הטמונה בהשבת מערכת
12 מצלמות – האבטחה והמחשב כולו כתוצאה מהחרמת הכונן הקשיח שנלקח. ב"כ העורר הדגיש את
13 העובדה שערך הכונן הקשיח והתוכנות המותקנות עליו עולה כדי 3,500 ₪.

14 ב"כ העורר ציין, כי זכותה של המשטרה לתפוס חומר מחשב צריך שתתמצה בהעתקתו; לפיכך, טען,
15 אין בסיס משפטי למנוע מהעורר את רכושו בדרך זו. לפי הנטען, כך עולה גם מפסיקת בית-המשפט
16 העליון ולפיכך, ראוי היה שבית-משפט השלום יציית לתקדימיו.

עמדת המשיבה

17
18 באי-כוחה של המשיבה התנגדו בתוקף לקבלת הערר. לדבריהם, אשר לוו בהפניית תשומת-ליבי
19 לפרטים, המצויים בתיק החקירה ולפרטים מודיעיניים אחרים. הם ציינו את הערכתם לפיה, **מסירת**
20 **מידע, הנובע מצילום האירוע עלולה בהחלט להביא לשיבוש מאמצי החקירה וחמור מכך, לסיכון חיי**
21 **חפים מפשע.** הצעתי לבאי-כוח המשטרה, על-מנת למזער את הפגיעה הקניינית בעורר לפעול כך,
22 שיוחזר לו הכונן הקשיח המקורי כשעליו כל התוכנות והמידע אשר היו אגורים עליו למעט המידע,
23 אשר נקלט במצלמות-האבטחה בהקשר לאירוע המדובר כאן.
24 ואכן, באי-כוח המשטרה התחייבו בפניי, כי תוך 7 ימים מיום עריכת הדיון, ה-15/3/16, יפעלו כך,
25 שהכונן המקורי (או כונן חלופי) שעליו כל המידע האמור (מקורי או מועתק) יגיע לרשות העורר וכך,
26 למזער כל פגיעה בקניינו.

דיון והכרעה

תמצית ההכרעה

27
28
29 לאחר שבאי-כוח המשיבה הצהירו, כמפורט לעיל, כי יפעלו למזער הפגיעה בעורר, ההכרעה בערר זה
30 היא פשוטה בעיניי. אביא תחילה את עמדתי בקצרה; אחר-כך אנמקה מעט יותר בהרחבה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"ח 16-03-21709 ויזמן נ' משטרת ימ"ר חוף

1 משנתפס כונן-המחשב של העורר מרשותו בידי משטרת ישראל כמוצג, העשוי לשמש ראייה במשפט
2 נפגעה זכותו של העורר בקניינו: קניין גשמי-פיזי (גוף הכונן עצמו); קניין רוחני (הגלום בתוכנות,
3 בקבצים במידע ועוד כיוצ"ב חומרים, הצרובים על-גבי הכונן). מידע, אשר אין מחלוקת שהיה שייך
4 לו, הופקע מרשותו. גם יכולתו לעשות שימוש במידע זה נפגעה. קניינו הגשמי יוחזר לו במלואו תוך 7
5 ימים מהיום; גם רוב קניינו הרוחני יוחזר לו (תוכנות ומידע, אשר אינם קשורים לאירוע, הנחקר בידי
6 המשטרה).

7 מידע, השייך לעורר, ואשר הופקע מרשותו לצורכי החקירה לא יוחזר לו. הטעם לכך – החשש לפגיעה
8 בחקירה, שכן מידע זה הוא מידע מוכמן, אשר ידוע אך ורק למי שהיה מעורב בביצוע מעשה החבלה.
9 למעט הזכות הקניינית, הנובעת מעצם העובדה שהמידע האמור נקלט בעדשות המצלמות, שאותן
10 התקין העורר מסביב לביתו, אין בידי העורר זכות נוספת, כלשהי, להחזיק במידע זה. יכול, שיש בידי
11 הזכות לערוך חקירה פרטית לאיתור מבצעי הפגיעה בו; דא עקא, שמקום שעריכת חקירה שכזו עלולה
12 לחבל בחקירה המשטרתית המתנהלת, זכות זו נסוגה. זכותו להתגונן מפני פגיעה חוזרת עומדת לו
13 (בבחינת זכותו של אדם להגן על גופו על כבודו ועל רכושו מכוח סעיף 4 לחוק יסוד: כבוד האדם
14 וחירותו); דא עקא, שהחובה, העומדת מול זכות זו מונחת על כתפי משטרת ישראל, האמונה מכוח
15 פקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971 על "מניעת עבירות וגילויין, בתפיסת עבריינים
16 ובתביעתם לדין ובקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והגוף" (סעיף 3 לפקודה).

17 בנסיבות אלה, אין בידי העורר זכות עודפת לקבל לידיו באורח מיידי את המידע, אשר נאגר בכונן
18 המחשב שנתפס מרשותו והקשור לאירוע, המצוי תחת חקירה משטרתית. זכותו הקניינית על
19 המידע האמור נסוגה מפני חובתה וזכותה של המשטרה לערוך חקירה בלתי-מופרעת של האירוע;
20 זכותו להתגונן נסוגה מפני חובתה של המשטרה להגן עליו.

21 כעת אפנה לניתוח מעמיק יותר של הסוגיה המצויה לפניי.

המסגרת הנורמטיבית

22 סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"),
23 שמה בידי שוטר את הסמכות לתפוס חפץ, אשר עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה.
24

25 סעיף 32(ב) לפקודה קובע הוראה מיוחדת ביחס למחשב ולחומר מחשב, אשר נתפסו בהתאם לסעיף
26 האמור לעיל. מקום בו ניתן להפריד המחשב "מדבר המגלם חומר מחשב", ככלל, תחזיר המשטרה את
27 המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו אלא אם האריך בית-המשפט תקופה זו פעם
28 אחת או יותר מכך.

29 סעיף 32(א) לפקודה נותן בידי מי שעושה שימוש במחשב אשר נתפס את הזכות לקבל העתק מחומר
30 המחשב הדרוש לו תוך 4 ימים מיום התפיסה. תקופה זו יכול שתוארך עד 16 ימים בידי קצין המשטרה
31 ומעבר לכך בהחלטת בית-משפט השלום.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"ח 16-03-21709 ויזמן נ' משטרת ימ"ר חוף

1 קצין משטרה מוסמך, מכוח סעיף 32א(ב), על אף האמור לעיל, שלא לאפשר מסירת העתק שכזה
2 "אם סבר כי קיים חשש סביר שמסירת ההעתק תביא לשיבוש החקירה או לביצוע עבירה".

3 על החלטה לדחות בקשה לקבלת העתק חומר מחשב, רשאי המבקש לקבלו, לערוך בפני בית-משפט
4 השלום.

5 זוהי למעשה המסילה הדיונית, שבמסגרתה אנו מצויים היום. קצין משטרה קבע, כי קיים יסוד סביר
6 לחשש שמסירת ההעתק תביא לשיבוש החקירה או (ואולי ראוי לומר וגם) לביצוע עבירה; שיקול-
7 דעתו של קצין המשטרה הובאה לביקורתו של כבוד השופט המלומד קמא.

8 נמצא, אפוא, שטענתו של העורר שלפניי הינה, שהחלטתו האמורה של קצין המשטרה איננה מבוססת
9 די צרכה במישור הראייתי או שנפל בהחלטה פגם בשיקול-דעת בבחינת איזון בלתי-ראוי בין
10 השיקולים האמורים לשמש אותו בקבלת החלטה כאמור.

11 הערר לפניי הוא, למעשה, ערר שני על החלטת קצין המשטרה, כמפורט לעיל.

נוסחת האיזון שבסעיף 32א(ב) לפקודה

12 מה ניתן ללמוד מלשונה של נוסחת האיזון המצויה בסעיף 32א(ב) לפקודה? לטעמי, ניתן ללמוד ממנה
13 בבירור על עדיפות שאותה נתן המחוקק לאינטרס של טוהר החקירה על-פני זכותו של בעל-המידע
14 לעשות בו שימוש. המחוקק קובע מפורשות – "סבר" קצין משטרה "בדרגת מפקח משנה או בדרגה
15 גבוהה מזו "כי קיים חשש סביר" שמסירת ההעתק תביא לשיבוש החקירה או לביצוע עבירה, רשאי
16 הוא לדחות את בקשת ההעתקה.

17 ראשית – המחוקק איננו נוקט לשון המצביעה על הפעלת שיקול דעת אובייקטיבי בידי בעל הסמכות
18 כגון: "היה לו יסוד סביר לחשוש"; המחוקק נוקט במונח "סבר", המותיר את שיקול הדעת לבחינתו
19 הסובייקטיבית של קצין המשטרה (אשר מטבע הדברים חייב לנהוג בסבירות בהיותו רשות מנהלית).
20 [ראו והשוו בהקשר זה את לשונו של סעיף 250א לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 "סבר קצין
21 שיפוט בכיר... ואת פרשנות המונח האמור בפסיקה: ע"פ 2105/92 רב"ט מתי קרמר נ' התובע הצבאי
22 הראשי (ניתן ביום 2.6.92); כן ראו את הפסיקה המאוחרת לאותה החלטה: ע/217/00 התצ"ר נ' קלצקי
23 (2001), ראו גם ע/80/03 ויסברג נ' התצ"ר (2004).

24 שנית, במישור רמת הסתברות לקרות האירוע שמפניו חוששים (שיבוש החקירה או ביצוע עבירה)
25 המחוקק איננו דורש רמה הסתברותית של "וודאות" או "קרבה לוודאות". הוא אף איננו משתמש
26 במונח השגור "אפשרות ממשית". המחוקק נזקק בהקשר זה, ולא בכדי, במונח "קיים חשש סביר".
27 אכן, אילו ביקש המחוקק ליחס משקל גבוה לזכות המשתמש במחשב לקבל לידי את חומר המחשב
28 שניטל ממנו או למצער להעתיקו, יכול היה לעשות שימוש באחת התיבות: "מתקיימת הסתברות
29 גבוהה לכך ש... או "קיימת הסתברות של ממש לכך ש...". בפועל, השתמש המחוקק בתיבה "חשש
30 סביר", המבטאת רמת הסתברות בינונית להתרחשות האירוע. הבחינה בהקשר זה הנה אובייקטיבית

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"ח 16-03-21709 ויזמן נ' משטרת ימ"ר חוף

1 בכפוף לנסיבות העניין ובכפוף לניסיונו של איש הרשות הרלוונטי. [ראו, לדוגמא, לעניין הגדרת "חשש
2 סביר", ספרו של גבריאל הלוי, **תורת הדין הפלילי כרך ב**, עמ' 89, הוצאת הקריה האקדמית אונו
3 (2011)].

4 שלישית, המחוקק לא הניח את הפעלת הסמכות, כמקובל מקום בו הוא רואה בפעולת הרשות בגדר
5 פעולה, הפוגעת פגיעה של ממש בזכויות אדם בידי קצין משטרה בכיר, אלא הסתפק בהפקדת שיקול
6 הדעת בידיו של קצין זוטר (בדרגת מפקח-משנה), היא דרגת הקצונה הזוטר ביותר בדרגי הקצונה
7 המשטרית.

8 רק לשם השוואה, בחוק האזנת סתר, תשל"ט-1979, שהינו, כידוע, חוק בו מתבקשת נוסחת איזון
9 מחמירה יותר, מעניק המחוקק סמכויות הפעלה שונות ל"קצין משטרה מוסמך" - קצין משטרה
10 בדרגת ניצב משנה ומעלה, שאותו הסמיך המפקח הכללי של המשטרה.

11 דוגמא נוספת מצויה בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – חיפוש בגוף ונטילת אמצעי זיהוי),
12 תשנ"ו-1996. שם, מוענקת ל"קצין משטרה" הסמכות להורות שייערך בחשוד **חיפוש פנימי** אם
13 החשוד נתן את הסכמתו לכך ובלבד שלו "**יסוד סביר**" לחשוד שבגופו של חשוד נמצאת ראיה להוכחת
14 ביצועה של עבירה מסוג פשע או להוכחת הקשר שבין החשוד לבין ביצוע עבירה. קצין משטרה מוגדר
15 שם "קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה ובהעדרו פקד הממונה על יחידת חקירות".

16
17 המכלול מלמדנו, כי בנוסחת האיזון אשר אותה קבע המחוקק לאיזון שבין האינטרסים הנוגדים –
18 זכותו של בעל חומר המחשב (או "המשתמש בו", כלשון סעיף 32א(א) לבין טובת החקירה והחשש
19 מפני שיבושה או מפני ביצוע עבירה, העדיף המחוקק, **במובהק**, את האינטרס האחרון והסתפק דרישה
20 שלפיה קצין זוטר במשטרה יסבור שקיים חשש סביר לשיבוש החקירה או לביצוע עבירה.

21 ואכן, לא בכדי משתמש המחוקק בנוסחת איזון שכזו כאשר הוא בא לאזן בין זכותו של אדם לנגישות
22 לקניינו הרוחני לבין הצורך לנהל חקירה בלא שיבוש או למנוע ביצוע עבירות. מובן וברור הוא, כי ככל
23 שמדובר בחקירה משטרית העוסקת בעבירה חמורה יותר, כך האינטרס למנוע את שיבושה רב יותר:
24 כך ברור, גם כי ככל שמדובר במניעת עבירה חמורה ומסוכנת יותר, כך האינטרס למניעתה גובר.

25 **יישום נוסחת האיזון**

26 במקרה שלפנינו, עסקינן בעבירה אשר היה בה, לכאורה, **לסכן חיי אנשים רבים, חפים מפשע**; לפיכך
27 הצורך לאתר את מבצעה הוא מובן ברור וחד. **האינטרס הציבורי הוא אפוא בעל משקל ניכר**;
28 מטעמים דומים, גם הצורך למנוע ביצוע עבירה נוספת, העלולה להתבצע בעקבות אירוע זה הוא בעל
29 משקל רב.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ע"ח 16-03-21709 ויזמן נ' משטרת ימ"ר חוף

1 עיינתי בחומר החסוי אשר אותו הציגו לפניי חוקרי משטרת ישראל בהקשר לחקירת האירוע והמהווה
2 בסיס לחשש מפני שיבוש החקירה ומפני ביצוע עבירה נוספת. המדובר בחומר בעל משקל רב,
3 המהווה בסיס ראוי לחששותיהם הנ"ל.

4 אל מול הצורך הציבורי מעמיד ב"כ העורר את זכותו הקניינית; מובן הוא, כי הפגיעה הזמנית בזכות
5 הקניין נסוגה מפני טובת החקירה; עוד מעמיד הסנגור מול האינטרס הציבורי את זכותו של העורר
6 להיערך להגנה על חייו ועל גופו שלו עצמו ושל בני-משפחתו וכן על רכושם; גם זכות זו מוכרת בדין.
7 דא עקא, שמקום בו המידע מצוי בידי המשטרה והיא עוסקת באופן פעיל בבירור זהות מבצעי המעשה
8 ופועלת להגן על העורר, זכות זו נסוגה מפני האינטרס הציבורי. [ראו גם לעניין זה את "מאזן
9 השיקולים" בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 12.3.06)].

10 במהלך הדיון, הבהירו לי נציגי המשטרה, שבמידה שיהיה בידיהם מידע, שלפיו, קיים איום לעורר או
11 למי מבני משפחתו, מידע זה ישוקף לעורר ואף ייעצו לו כיצד לנהוג על-מנת להתגונן.

12 בכך, לטעמי, באה על סיפוקה זכותו של העורר בהקשר הנדון כאן.

סוף דבר

14 בהתמודדות שבין החשש לשיבוש החקירה והצורך למנוע עבירות לבין זכותו של העורר לעיין במידע,
15 אשר שייך לו ואשר הופקע מידי זמנית בידי אנשי המשטרה, טובת הציבור גוברת והעורר יוצא
16 כשידו על התחתונה.

17 משהחוקרים הבטיחו להעביר לידי העורר את הכונן הקשיח ואת מכלול התוכנות והמידע האגורים
18 עליו והתחייבו להעביר לו התרעה ביחס לסיכון הנשקף לו או לבני-ביתו ולייעץ לו כיצד לנהוג על-מנת
19 להתמודד עם חשש זה, נראית לי החלטת קצין המשטרה כמו גם החלטת השופט קמא, אשר העומדת
20 כאן לביקורת סבירה ונכונה בנסיבות העניין.

21 לפיכך, הערר נדחה.

22 המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לצדדים.

23 ניתנה היום, י"א אדר ב' תשע"ו, 21 מרץ 2016.

24

אבי לוי, שופט

25
26